

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA SZ. 6. HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE... PÁRISBAN ÖSSZEHOZÁSOK...

SZERKESZTŐSÉG: GUDAPÉST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA SZ. 6. KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA...

Koburg a váluton.

Ismertük hát Koburg herceg választást azok a nagyon kíváncsi emberek, kik minden pillanatban szenzációszedő fordulatot várnak...

De hát némi naivitás kell hozzá, hogy az ebenthal fogadtatás hivatalos formáságai között várjuk az elődöntés szavát.

Koburg herceg szavai nem visznek közrebb a megoldáshoz, ezt látjuk, de az események logikai kényszerűsége igenis oda kell, hogy terjelje őt.

valami megállapodásra nem jutott volna. Ha Oroszország nem tér el kimondott elvétől, nem-e Koburg hercegnek kell eltérnie...

A statisztikai kimutatásokból pedig az tűnik ki, hogy az évi szükséglet különben is nagyon ingadozó s hol 30,000 forintig, hol 200,000 forintig halad évenként.

Mig egyrészt a miniszter azt hangsúlyozza, hogy évenként átlag 83,000 ft árú bakancs és 34,000 ft értékű szija, összesen tehát 117,000 ft értékű felszerelési (börnemi) cikket szállítanak be...

A honvédség felszerelése és a kispár.

(G.) Báro Főjegyző Géza honvédelmi miniszter ma küldte el az országos iparügyesülethez és a hazai kereskedelmi s iparkamarához a honvédség felszerelése tárgyában legutóbb tartott enquete jegyzőkönyvét...

tást, mert a készletek a honvédruharaktárakban mód nélkül felszaporodtak. A statisztikai kimutatásokból pedig az tűnik ki, hogy az évi szükséglet különben is nagyon ingadozó...

Az alábbi levélből és a közölt adatokból tehát azt az általános impressiót lehet meríteni, hogy a miniszter egyrészt szeretné a kispárt a szállításiokban részesíteni, másrészt a szállításiok decentralizációját iránt annál inkább aggodalommal dezentralizációt...

De e tárgyát, melyhez évek óta annyi jogos remény fűződik, s melynek érdekében különösen az utóbbi időben szervezeti agitáció indult meg, végre is megértem, hogy tiszta világításba helyezzük, hogy egész leplezetlenül elmondjuk nézetünket az ügy lehető legkedvezőbb megoldására nézve.

De menjünk tovább. Mások csak vidéki konzorciumokat akarnak, melyek teljesen önálló és egymástól független szervezetben — minden központi vezetést nélkül — vállalkozzanak a munkára. Utóvégre ez is terjed, de ha megvalósul, meg akkor sem értünk vele célt — legalább nem azt a célt, melyet például a legutóbbi országos iparügyesületi értekezlet is kifejezett, mert ha például Brassó vagy Temesvári iparosainak és a városok környékbeli iparosainak lesz is jövedelmező munkája, ez által még az ország iparosainak kiválmalmi nem teljesültek s egy központi vállalkozó helyett hely vagy több vidéki öi konzorciummal állunk szem-

ben, mely két- vagy többféle osztva ugyanaz, a mi eddig a központi vállalkozó volt, azzal a nem éppen kedvező különbséggel, hogy a vidéki önálló konzorciumok talán nem is lesznek tekintetelt az ország többi részeiben szétosztott amaz ipartelepítetekre, melyek eddig legalább varratás végett kaptak munkát.

A harmadik és egyetlen komolyan szímba vehető, tényleg realizálható terv az a felmerült eszme, hogy egy központi konzorcium vegye kezébe a honvédségi szükségletek szállítását, azzal a kötelezettséggel, hogy a vidéken megfelelő feltételekkel létesít és csak által a komolyan figyelembe jöhető versenyképes iparosokat arányosan részesítse a szállításiokban.

Ily központi konzorcium létesítése képezheti tehát a közel jövőben a hazai kispárosok feladatát. De ösztönit be kell vallanunk, hogy — ha a honvédség börnemi szükségleteinek évi csekély költségűre tekinjünk — e konzorcium csak úgy fog nyújtani a feladatát, amennyire a központi konzorciumnak a központi konzorciumok között felosztani alig érdemes (mert minden konzorciumnak tetemes tökébefejtési és beruházási áldozatot kellene tennie, a mi a munkával és a várható nyereséggel — ha az csak három részre is oszlik — nem áll arányban), addig a budapesti kereskedelmi s iparkamara legutóbbi ülésén az az egészen új eszmét hálaltuk, hogy nem törődjék a miniszter a nyereség miként való elosztásával, hanem adja csak a munkát a vidéki iparosoknak, a kik kamari turnusok szerint felváltva? fogják azt évről évre elkészíteni. Ez — gyöngédnek szólna — képtelen idea. Eorról-érv felváltva kiadni a munkát öi iparosoknak, a kik abba begyakorolva nincsenek, minden évben más kamarai kerültek iparosait tökébefejtésekre, beruházásokra, gépek, stb. bevezetésére birni, ez lehetetlen, mert — ha csak 10 hazai kamarát veszünk számításba — minden kamarának csak minden tizedik évben kerülhetne a sor. A felszereléseket és gépeket pedig kerülülül kerülül czipelni nem lehet, mert valakinek csak mégis kell e cikkek tulajdonosul szerepelnie és ki lehet-e ez? Az állam, a kamarák, vagy az iparosság összesége?

Es ha ez e kezdeményezéssel sikerül, hasonló intézkedést lehet létesíteni a katonaság minden ruházatának szállítása (posztó- és felhennemiek, stb.) érdekében is, a mi a hazai kisebb posztógyárak és a vidéki, hanyatló ipar felszerelése szempontjából nemzetgazdaságilag szintén rendkívül előnyös volna. A többször említett enquete ismert határozata után az érdekelte iparos-köröknek elég idejük lesz a központi konzorcium létesítése és szervezése fölött tanácskozni s megállapodásokra jutni. És hogy e tanácskozások kellőképen előkészültségen. Erre nézve alapul szolgál a honvédelmi miniszternek az

iparegyesülethez intézett levele, melyet a mondottak fontosságára való tekintettel s általában, hogy az irányadó helyen ez ügyre nézve szükségesnek ismert felvilágosításokkal az érdekelte köröket teljesen megismertessük, az alábbiakban egész terjedelmében közlünk:

A m. kir. honvédelmi miniszter az országos iparegyesülethez 5601. sz. a. a következő íratot intézte: A honvédségi lábbelik és szíjmenetek szállításánál, a kispárnak lehetőleg kiterjedt mérvű részvételét tekintettel tartott értekezletéről szóló jegyzőkönyvet (lányegyet már közöltük) a czimnek tudomásul mellékelve megküldvén, a jegyzőkönyvben a kispárosok tekintetével vették hangsúlyozó óhajlásokhoz a magam részéről is hozzájárulok s készséggel fogok támogatni minden oly irányú törekvést és módosítást, mely a szállítmányok vállalkozásával a kispárosok ölképmi megbízhatóságát lehetőleg teszi, hogy e mellől a honvédségnek mozgósítás esetére felmerülő teljes követelményeinek gyors kielégítése s biztosítottá tekintet-hessék.

Hogy azonban a kispárt képviselő kamarák s egyéb egyetkek a szállításioknál oly nagy biztosságra kellő tájékozással birjanak, szükségesnek tartom azon szállításiokra fennálló szerződés azon feltételeit különösen megemlíteni, melyeket ezáltal is érvényben kell tartatnom s egyáltalán közlöm az 1880. évtől 1887. évig mint rendszeres viszonyok közt történt megrendelések értékeit, melyek az eddigi forgalomnak eredményét képviselik. A jövőre nézve várható megrendelések mennyiségére egyáltalában határozott tájékozást nem nyújthatok, s ezt csak az elmúlt évekre szerkesztett kimutatás adataiból megközelítőleg lehet követelni, de meg kell jegyezni, hogy a megrendelések a szíjmeneteknél egyáltalában a különböző cikkekre nézve annyira változnak, hogy előre tájékozásul sem lehet tudni, mely években? mily cikkekben? mennyi? vagy éppen semmi sem fog megrendelődni.

De történetnek némely éveken ideiglenes vagy tartósabb öi létszámváltozások is, vagy a felszerelési szerződés öi módosítások, melyek némely szükségleteknek feleslegét idéznek elő, s így ezekből több időre a beszerzések szükségese s így megrendelések is szünetelhetnek. Ezekhez képest az eddigi szerződésben is a vállalkozások csak az évenként tényleg felmerülő szükséglet szállítása biztosítottat, de ennek mennyiség vagy minőség szerinti meghatározására a miniszterium semmi biztosítást nem nyújtott, mindazonáltal a vállalkozó kötelezve van 200,000 forint értékű szerződést tartalek szükségletekben hitelben 6 százalékos kamatozás mellett szállítani, melynek fele kész munkában be is volt szállítva, fele pedig anyagban tartottat, de ennek kiszabott állományban való beszállítása is elrendeltetett. Ezenkívül mozgósítás esetére három hó alatt 100,000 ft. hat hó alatt pedig 200,000 ft. erejű, vagy szállítmányok előállítására kötelezve van, mindez képest a megfelelő anyagbeszerzések kellő időben való biztosításáról s bizonyos nagybörtektől mennyiségnek fizetésben tartásáról kell gondoskodnia s erről mindenkor tényleg gondoskodva is volt s jelenleg arról nagybörtektől gondoskodva van, mert a megfelelő s tartalékkészletek nagybörtektől megrendelése jelenlény tökébefejtéseket igényel. A vállalkozó öi műhelynek és anyai munkáinak állandó tartására köteles, melyben a szállítmányok egyöntetű kiszabása történik, ezen műhely a központi iparharcért bizottság felügyelete és ellenőrzése alá van helyezve. A kiszabott anyag felolgozása a kispárosok által eszközöndő, de a készabott anyag a munkába adás előtt hivatalosan megvizsgálándó és megbeilyezendő, hogy ennek minőségéről a dolgozó iparos felelősség ne terelje s az munkájában el ne cserélte-hessék. A bakancs- és csizmaavarrás kizárólag a magyar vidéki iparosok által történik, kik most abba már begyakorolva vannak és jó munkát készítenek. A kész bakancsoknál bizottsági átvételénél a munkát teljesítő iparosok személyesen jelen vannak, a munka

SZÁMKIVETVE.

REGÉNY. — IRTA: M. E. BRADDON.

— Hogy mindig honnan tudom? egészíté ki az ezredes kedélyes mosollyal. — Oh, még többet is tudok! Tudom, hogy az az őszeg, mely tisztelgetre-melő férje keze közt van, nemcsak elegendő arra, hogy az utat Kanadára kijeltesse, de hogy meg maradjon neki elég, hogy odaát magának meg egy kis földeskelet is legyen. A maguk fajtájú emberekkel annyi pénz csinós kis vagyon képvisel.

— De az isten szentelme, nagyságos ur... én csak arról a tiz fontról tudok, kiáltá Mrs. Jacker zokogva. — Ha makacsodik, hát majd másféle hurokat pengetek, mondá az ezredes hűgően. — De tacsalom, hogy ismerjen el nyíltan mindent, mert ha majd a sheriff fog helyed, akkor ebbe a dologba, nem folyik majd ilyen simán.

— Mrs. Jacker, én mindig olyan hitelen Tamás-féle voltam és soha sem viseltemet előszertetett a mesék iránt. Hogy az az ur, a ki az este itt volt, Londoni rendőrség, azt megmondotta már magának, de hogy ma délelőtt megint eljött, hogy nem egészen hűgős elbeszélést jegyzőkönyvbe foglalja és hűgősítást tartson, ezt talán még nem fogja tudni. Az ezredes meglepődéssel vette észre, hogy szavai nem tévesztették el hatáskulat. Az asszony ösz-szeresen és maga ele mormogta: — Nagy isten... meg ezt is!

arczkifejzésén nem volt képes eléggé uralkodni, hogy az ezredes megcsalja, és Weldon Stukely nem kételkedett többé abban, hogy a rablót pénz a Jacker házaspár kezébe került.

Még egy darab ideig bizonytalanságnak hagyta az asszonyt és azután egészen megváltozott hangon mondá: — Mrs. Jacker... én javukat akarom, azért kerestem fel ilyen korán reggel. A tegnapi esti látogató, mint már említettem is, rendőrségi tisztviselő, és maga jól tudja, hogy a rendőrség mit várhat. Fontolja meg, hogy szabad-e oda juttatnia a dologot, hogy házakat felkutassak... ahá, úgy látszik megfontolja... tudtam én, hogy észre fog térni! Nos tehát, röviden, mint tudni fogja, a mult keiden betörtést követtek el a darneli kastélyban... Lord Darnelt, a ki a betörést bizonyosan meglepte, súlyosan megsebesítették és egyidejűleg eltűnt abból a szobából egy csomó bankjegy, négyezer font sterling értékben, a maga urát súlyos gyanu terhelte, hogy néhány bankót abból a lopott pénzből ő költött el; milyen után került a rablót pénz a birtokába, és mit tud róla? Beszéljen nyíltan, Mrs. Jacker... én nem akarom romlásukat.

Isten és minden szentje a tanum! kiáltá az asszony zokogva, — hogy semmit sem tudok a gyilkosságról és az uram is ártatlan benne. — Mrs. Jacker, mondá az ezredes komolyan, — egy példabeszéde fogom emlékeztetni, mely a gyermekszobáikban is közzájón forog: «A ki egyszer hazudni mer, hitelt többé nem igen nyer.» Mivel az előbb azt mondta, hogy férje az utolsó shiverami lövésny alkalmával jutott a pénz birtokába, nem lehet rajta csodálkoznia, hogy mostani elbeszélésében nem hiszek. A betörőnek, a ki a mult keiden a lopást ekövette Darnelben, talán nem volt szándéka barátságos lenni és lehet, hogy csak végső szükségből nyult a fegyverhez, de sajnos, Lord Allanra nézve az nem változtat a dolgon. Súlyosan, talán halálosan meg van sebesítve és ha a kastély ura meghal, mielőtt a vizsgálást bővebbet tudhatna meg, nem adok egy szalmaszálat a gyilkos életéért. Férje már ismeretséget kötött a törvényekkel... ő jobban ismeri a börtönt belülről, mint más ember kivülől és épen olyan jól tudja, mint én, hogy egy nyulat sem szabad engedély nélkül lennie, annál kevésbé egy embert. Ha ebben a dologban bűnös, akkor nagyon sajnálnám a családját, mert hogy az akkor a fejébe kerül, azt maga épen olyan jól tudja, mint én.

Nagyságos uram, az én férjem Lord Allannak egy hajszálát sem görbítette meg! Mikor most legutóljára alaplatamul gyanúsították, hogy egy özet lopott, azóta nem lépte át a park küszöbét, mondá az asszony esküdözve. — Hát akkor hogy jutott a pénz birtokába? kérde az ezredes szigorú hangon. Akarata nélkül is olyan modorban vezette a valatást, mint egykor a gyilkos sepojokkal szemben,

és Mrs. Jacker reszketett, a mint sötét tekintetét észrevette. — Hát... úgy lelte, dadogá végre habozva. — No, nézd csak... ismét egy újabb hazugság! kiáltott föl az ezredes bosszus nevetéssel. — Hát már meg lelte! Kár, hogy az a mese olyan hiteltelenné hangzik. A mai világban nem találja az ember a pénzt a bokorban, legkevésbé pedig mindjárt négyezer font sterlinget bankóban. Nem, Mrs. Jacker, ezzel a mesével nincs szerencséje... Vagy a férje volt a betörő és így a gyilkos is, vagy az igazi gyilkostól ellopta székényét, ... harmadik eset nincs!... Nos, csak ne ordítson annyira... hogy Jacker nem szent, azt régen tudja, és hogy az ezredes grófságban mint tolvajt ismerik, arra is van ok elég.

Nem, nagyságos ur! kiáltá Mrs. Jacker magán kívül, — az ég szakadjon rám, a föld nyeljen el, ha most hazudok!... Igen, szegény Johnom talán hozzá nyult néha egy nyulhoz, vagy mókushoz, de meg a szarvasához meg özhöz is, mert ha egy ilyen szegény állat törött gerincczel fekszik az erdőben, azt lehetne mondani, hogy keresztényi kötelességek megadni neki a kegyelem-lövést, de tolvaj soha sem volt! Megengedem, hogy volt néha, mikor elhagyta az országot, de becsületes módon került a birtokába... így kapta a pénzt ajándékba. — Csak ne hangzanék ez a dolog olyan hiteltelennél, mondá az ezredes gyúson. — Hát ki aján-dékozta nekt? Talán bizony az a nagy ismeretlen, a ki minden lopásnál szerepel?

Ebben a pillanatban velőtrázó kiáltás hangzott keresztül a házban; az ezredes meglepetve hallgatta a rémes hangokat; most kacagás követezett, olyan hangos és rikácsoló, a mint legelőbb csak a bolondok házában lehet hallani. — Mi ez? mondá az ezredes fológorva, — örült van itt a házban? Mielőtt az asszony felelhetett volna, a kiáltás ismétlődött és azután egy rikácsoló hang énekelni kezdte a véres «Ca ira! ca ira!», Rouget de l'Isles csatlaladát. — Mrs. Jacker... mit jelentesz ez? kérde az ezredes mind jobban és jobban megzavarodva; és újbol hangzott, de most már lágyabb hangon:

Allons, enfants de la patrie, Le jour de gloire est arrivé... Aux armes, citoyens! Formez vos bataillons! Marseillons! Marseillons! — Isten engem... ez a marseillaise, mormolá Weldon Stukely tetőzöz hangon s vállámbességgel ötlött észbe Victor de Camillat! It tartozkodnék talán a házban? Ki más, mint egy francia, énekelhetné ezt a vad forradalmi dalt? Nem, az ezredesnek bizonyosságra volt szükség, és így nem várta be a Mrs. Jacker feleletét, hanem kiséletét az ajtón és föl, egyenesen föl a

keskeny lépcsőn, mely az emeletre vezetett, honnan az ének most is hangzott. Az emeleten két szoba volt; az első, bizonyosan a Jacker halászszobája, tarva-nyitva volt, míg a másodikból, melynek ajtaja zárva volt, most spanyol nyelven ez a hangos kiáltás volt hallható: «Il toro, cavaliero, il toro!»

Azután kis időre csendesség lett, mire az a hajmeresztő nevetés újbol kezdődött, és most kivétező hallotta az ezredes angol nyelven a következő szavakat: «Igen, Sevilla a városok királynéja... ének és tánc... bikaviadal és szép asszony ott napirenden van! Föl tehát Sevillába!» — Vagy meg vagyok babonázva, vagy a legjobb uton a megholonduláshoz, mormolá az ezredes. — Az imént megesküdtem volna, hogy egy francia éneklő a marseillaisot, azonban úgy tetszett, hogy az énekes spanyol és most meg tized tennek egy ellen, hogy angol, a ki Sevilla szép asszonyaiért rajong! Nezzük hát, kicsoda? — Az ajtó hirtelen feltartá, az ezredes egy világos, tágas szobába látott; az egyik oldallal mellett tábori ágy állott és az épen fölül nap teljesen világította meg egy sovány fiatal ember alakját, a ki a kemény szalmazsákban fektült... Ugyanaz a fiatal ember volt, a ki Weldon Stukely akkor reggel a fűben fektüdni látott; sőt, vérfutotta szeméi mereven néztek a szemközti való falra, lesóványodott kezei tarkójával járszadotak; néha-néha reszketés futott végéi sovány tagjain. Mialatt az ezredes állt volt képes kibájlászából magához térni és a küszöbön állott, a másik hirtelen felugrott és sovány kezeit feje fölött összecsapva, jött hangon kiáltá: — A bika! Itt van! Meneküljétek! Vissza... a város kendő felingerül dühül! Vissza, mondom, mert különben felélek! Ah... csak most látom... hiszen nem is a bika!... De ott... ott a sarokban megmozdul valami... ki lehet ugyan? Jaj... jaj nekem... a férje... Szent isten, a véreben fetreg... Irgalm! Bocssásatok ki... nem láthatok vért!... Mentsetek meg... Bocssásatok!... Megöl... Oh!... S halk jajkiáltással hátra hanyatlott; eddig sápadt arca most lázas pirban égett, a szemek mintha ki akartak volna szökni üregükből, kidagadtak, homlokára nagy izadság-cseppek gyön-gyöztek. Különös vegyülekével a szánalomnak és borzalomnak, tekintet az ezredes a szenvedőre... Ah, nagyon jól ismerté ezt a rettenetes betegségét, melynek a szerencsétlen áldozatai eszt, és India forró ége alatt, sokszor volt alkalma látni, hogy milyen borzasztó ez a betegség, és milyen ritkán sikerül az illetőknek, a ki egyszer belesett, teljesen felgyógyulni. Az orvosi tudomány delirium tremensnek nevezi; egy harmada az európaikban elvész idegöntő hatalma alatt a melegebb égőben; las-

san és látszólag veszély nélkül lopózik be az al-kohol az emberi testbe, megsemmisítve azoknak életerejét, a kik élvezték! Az a szokás, a vizet néhány csepp pálinkával fejtve inni, Indiában hamar iszaksóggá fejlődik, és az ezredes ismert embereket, a kik naponta rettenetes mennyiségű pálinkát fogyasztottak, és abban a percében, melyben az önkívület elmult, ismét a palackozt után nyultak... Es ez az ezüzlött, áldozata egy rettenetes szenvedélynek, volt az ember, a ki lili szavát bírta... sarjadéka egy régi nemesi családnak... és gyauyba vett gyilkosa Lord Darnelnek!... (Folytatása következik.)

A FÉRJ.

REGÉNY. — IRTA: RICHEBOURG EMIL.

— Most, jó barátim, mondá az ismeretlen az urakhoz, csukják be kérem a koporsót, és helyez-zék vissza a márványlapokat. Azáltal az ör elkeser engem a temető kis kapujáig. Azután visszajön önökhöz és ugyanazon az ajtón kivezeti önöket is. De a kápolnát előbb rendbe kell hozni, hogy senki se vegye észre, hogy ott idegenek jártak. Ezután a fiatal leányt becsavarta a nagy szövetdarabba, karjaira vette az értékes terhet és megparancsolta az örnek, hogy vegye a lámpását és a legvédebb uton kiserje el a kis kapuig. A két férfi után indult, és tíz percz alatt az alparaszt Valentine testével kijutott a temetőből. A kapunál egy-egy lovas tarsekér állt. A kocsi, ki-nek arcaztálca fedte, segíté a terhet a kocsi-ra egy puha matrácra fektetini. Az ör kinek meg volt tiltva a kapu küszöbét átlépni, belül a temetőben várt. Az alparaszt tíz darab ezertfrankos bankót adott kezébe, mondván: — Tudja mitevő legyen. Ha a két barámat idáig kikísérté és bezárta a kápolnát, nyugodni mehet. Különben lelkiismerete egész nyugodt lehet, mert ez éjjel nem volt rossz tettenek előmozdítása. A ká-polna kulcsát azonban addig tartásja magánál, míg azt valaki elkéri. Ezzel az alparaszt kiment a temetőből és maga után betette az ajtó. Gyorsan közeledett az alar-csosz férfiúhoz, melegen kezdt szorítottak s mind-ketten mélyen felsóhajtottak. — Most isten legyen velünk, mondá könnyekből elfojtott hangon az alarcsosz, és a bakra ült. Az alparaszt Valentine teste mellé ült, és a szekér lassu lépésben megindult. Rövid idő múlva a szekér egy csinos, terebélyes fáktól árnyékoló ház udvarára hajtott be. Minden ajtó, ablak és redő gondosan az volt tőve, csak a ház kapuja állt nyitva. Az udvarba hajtott kocsi zajára azonban az elő-csarnok hirtelen világos lett, és annak küszöbén













KIS HIRDETESEK

Ezen hirdetés rovatab minden szó egyszeri belkötése közönséges petít betűkből 2 krajczárral, s compact betűkből szedve 4 krajczárral fizetendő.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal minden. Címmelet ellátott hirdetések minden egyes közlése után még 30 kr. helyigittelt is fizetendő.

Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levélbelyeg vagy levelezőlap beküldetik, és a hirdetés alatt álló szám közöltetik.

Szép, jó feleség.

10000 (tíz ezer) év általánosan tiszteltetve... Ezen hirdetés...

Egyetlenemnek!

A keddi számban ezim alatt te szótallt meg? 14 év... Ezen hirdetés...

Eladás.

2323 Használt és új... Ezen hirdetés...

Birtok.

Zalamegye közel 350 hold nagyságban... Ezen hirdetés...

Egy élénk kereskedelmi

városban igen régen fennálló... Ezen hirdetés...

Építési gyakorlatok

foglalkozást keres iróddában... Ezen hirdetés...

Alkalmazást nyer

Végzett gépész mérnök... Ezen hirdetés...

Gépész mérnök

Végzett gépész mérnök... Ezen hirdetés...

Hal szilksége van

also lepedőkre, ajánlom 10 év... Ezen hirdetés...

Bejelentett

A csepélesi idényre... Ezen hirdetés...

Nősülni

ohajt egy siketnema, ki... Ezen hirdetés...

Drága Feketőm.

Bajunk nincsen, szeretlek... Ezen hirdetés...

Bizalmi állás

kereskedelmi vállalkozás... Ezen hirdetés...

Velocipéd.

Használt, jó karban lévő... Ezen hirdetés...

Okleveles gépész

ki már gépfűrészyártásban... Ezen hirdetés...

Alkalmazást keres

keres Budapestben vagy vidéken... Ezen hirdetés...

Oktatás.

Korrepetitornak... Ezen hirdetés...

Lakás és bérlet

Augusztus 1-ére... Ezen hirdetés...

Különléte.

500 aranyat... Ezen hirdetés...

Gavalleroaktól

lovottat férfiaknak legjobb... Ezen hirdetés...

GAZDÁKNAK

A csaplési idény alatt... Ezen hirdetés...

Zsákok,

magyar parasztszámok... Ezen hirdetés...

Repceporvajak.

3 frt 50 krajczával... Ezen hirdetés...

NAGEL T-nál

zsák- és papír- és szék... Ezen hirdetés...

Bokros Balázs-nak

levele van... Ezen hirdetés...

Augusztus 1-ére

augusztus 1-ére... Ezen hirdetés...

Örökbe ajánlom

hat leles egészségese, szép... Ezen hirdetés...

Angol különlegességek

Gummi 2 főtől 6 frt... Ezen hirdetés...

Receptvajak.

3 frt 50 krajczával... Ezen hirdetés...

NAGEL T-nál

zsák- és papír- és szék... Ezen hirdetés...

Bokros Balázs-nak

levele van... Ezen hirdetés...

Augusztus 1-ére

augusztus 1-ére... Ezen hirdetés...

Örökbe ajánlom

hat leles egészségese, szép... Ezen hirdetés...

Angol különlegességek

Gummi 2 főtől 6 frt... Ezen hirdetés...

Értesítés a t. cz. malomtulajdonosoknak. A sárospataki kova malomgyár... GEITNER és RAUSCH

FUCHS G. első magyar tizedes- és százados-hidmérleg-gyára Budapestben. GAZDASÁGI GÉPEK NAGY RAKTÁRA.

Szerszám és szerszámgépek. GEITNER és RAUSCH Budapest, Andrásy-ut 8. sz.

Huzás már Jövő Héten Kinesem S orsjege a 1 frt. 50.000 frt. GYORI és WOHL

Eredeti McCormick gabona-aratógépek... a legjobb a világon.

KANITZ FERENCZ Budapest, IV., váci-utca 12. szám. szepességi vászonraktárát.

Kereskedelmi Takaré- és Hitel-szövetkezet. OLASZ VÖRÖS KERESZT SORSJEGYEK

Biharmegye ugrai gazdaságban eladó 150 drb erdélyi nemesfaj 4 1/2 éves ökor-tinó.

TITKOS betegségek. A nekünk bemutatott számtalan megbízható hitelt...

Czentrális czimbalom. Új találmány. Van szerencsém a n. é. közönség tudására hozni...

RÖSER-INTÉZET. Budapest, VI., Eötvös-utca. Egy 25 esztendő óta okos...

Utazás a Nyelvjárak. Utban hamar volapükjének egy szives eszméval...

Gőzcultura. A mostan bekövetkezett Gőzi földművelésre John Fowler & Co. magdeburgi gyáros...

BORSZÉK legistább, legerősbb savanyvíz. A borszéki savanyvíz a legjobban bizonyított gyógyszer...

SALGÓ-TARJÁNI tömör- (darabos) és koczka-szén. A közelgő csepélesi idény alkalmából ajánljuk a t. cz. gazdaságoknak...

CZIGARETTÁZÓKNAK. A „Braunstein Frères” gyára (Paris 65 Boulevard Exelmans) által készített cigaretta-papír...